

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobkyně: **LED MULTIMEDIA s. r. o.**, IČO: 28118642
sídlem U Průhonu 1588/11a, 170 00 Praha 7

proti
žalovanému: **Magistrát města Ústí nad Labem**
sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nepřerušení řízení o odstranění stavby Reklamní LED obrazovka na střeše Interhotelu Bohemia, Ústí nad Labem, Mírové náměstí 2442/6, vedeného pod číslem spisu 335706/2021, v nezákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2025 o odstranění této stavby a v zahájení exekučního řízení ke splnění povinnosti stanovené tímto rozhodnutím

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Krajskému soudu v Ústí nad Labem byla dne 23. 3. 2026 doručena žaloba, kterou se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost přerušit řízení o odstranění stavby Reklamní LED obrazovka na střeše Interhotelu Bohemia, Ústí nad Labem, Mírové náměstí 2442/6, vedené pod číslem spisu 335706/2021, na dobu potřebnou k zodpovězení předběžné otázky, a to do pravomocného rozhodnutí o žalobě na určení vlastnického práva k dané stavbě. Žalobkyně současně požadovala, aby soud uložil žalovanému povinnost zmíněné řízení o odstranění stavby zastavit, pokud civilní soud rozhodne, že žalobkyně není vlastníkem uvedené stavby. Žalobkyně dále navrhl, aby soud vyslovil nezákonnost rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2025, č. j. MMUL/OÚPSŘ/S/238142/2025/Kk, o odstranění této stavby, a nezákonnost zahájení exekučního řízení na jeho základě, a aby dále uložil žalovanému navrátit řízení v předešlý stav a zahájit je se skutečným vlastníkem dané stavby.
2. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení a zda neexistují překážky bránící věcnému projednání žaloby.
3. Z § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) plyne, že *žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*

4. V daném případě soud shledal, že žaloba směřuje proti postupu žalovaného v řízení o odstranění stavby, proti výsledku daného řízení (rozhodnutí o odstranění stavby) a proti vymáhání splnění povinnosti uložené daným rozhodnutím.
5. Předně soud zdůrazňuje, že žalobou na ochranu před nezákonným zásahem se nelze domáhat vyslovení nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu. To vyplývá přímo ze znění § 82 s. ř. s., podle kterého *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný* (důraz doplněn soudem).
6. Žalobkyně měla možnost podat proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2025 odvolání a následně proti rozhodnutí o odvolání žalobu podle § 65 s. ř. s. Skutečnost, že takto nepostupovala, jde výhradně k její tíži. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem přitom neslouží k tomu, aby žalobkyně jejím prostřednictvím napravovala svou dřívější nedostatečnou procesní aktivitu v řízení o odstranění stavby. Jak uvedl Krajský soud v Brně v usnesení ze dne 1. 3. 2004, č. j. 30 Ca 265/2003-40, č. 635/2005 Sb. NSS, „*smyslem právní úpravy ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. není obnovit pravomocně skončené řízení a zvrátit dříve vydané pravomocné rozhodnutí*“. S tímto závěrem se zdejší soud ztotožňuje a považuje jej za příležitý i v nyní řešené věci.
7. Soud zároveň připomíná, že záporní žaloba na ochranu před nezákonným zásahem představuje subsidiární prostředek ochrany určený pro situace, kdy osoba dotčená tvrzeným nezákonným zásahem nemá jinou možnost, jak se domoci ochrany svých práv. V opačném případě soud žalobu odmítne (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2023, č. j. 4 As 16/2023-39). Také v rozsudku ze dne 18. 10. 2007, č. j. 4 Aps 5/2006-151, Nejvyšší správní soud vyslovil, že „*žaloba (proti nezákonnému zásahu) je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. Mezi tyto právní prostředky lze zcela jistě zařadit i možnost podání odvolání (rozkladu) proti rozhodnutí, které vzejde ze zahájeného, resp. i rozšířeného, řízení, a příp. i následná možnost obrany podle § 65 a násl. s. ř. s.*“. Žalobkyně sice již nyní odvolání (a následnou žalobu proti rozhodnutí správního orgánu o odvolání) podat nemůže, nicméně tuto situaci si zavinila sama.
8. Z kopie rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2025, které žalobkyně přiložila k žalobě v této věci, soud ověřil, že dané rozhodnutí obsahuje řádné poučení o opravném prostředku (odvolání ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje). Ostatně také zdejší soud v usnesení ze dne 4. 11. 2024, č. j. 141 A 32/2024-12, žalobkyni upozornil na to, že již tehdy namítaná pochybení žalovaného (vedení řízení o odstranění stavby s někým, kdo údajně není jejím vlastníkem) představují potenciální vady řízení, jimiž se na základě námitek žalobkyně může zabývat jak odvolací orgán v řízení o odvolání proti případnému rozhodnutí o odstranění stavby, tak soud v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí o odvolání. Žalobkyně si tudíž musela (měla) být vědoma toho, že prostředkem obrany proti postupu žalovaného v řízení o odstranění stavby a proti rozhodnutí žalovaného v daném řízení, je odvolání, o kterém by rozhodoval Krajský úřad Ústeckého kraje. Žalobkyně však odvolání nepodala, a rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2025 tak dne 12. 7. 2025 nabylo právní moci a dne 12. 8. 2025 se stalo vykonatelným (srov. kopii daného rozhodnutí, kterou žalobkyně přiložila k žalobě). Tento stav žalobkyně žalobou na ochranu před nezákonným zásahem zvrátit nemůže.

9. Vycházejí z těchto úvah soud konstatuje, že existovaly jiné právní prostředky (odvolání, případně žaloba proti rozhodnutí), jimiž se žalobkyně mohla domáhat ochrany proti tvrzenému nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v nepřerušení či nezastavení řízení o odstranění stavby, resp. ve vedení řízení s někým, kdo podle žalobkyně není skutečným vlastníkem stavby.
10. Stejně tak existují jiné právní prostředky, jimiž se žalobkyně může bránit proti vymáhání povinnosti stanovené rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 6. 2025. Ve vyrozumění o zahájení exekuce ze dne 22. 1. 2026, č. j. 136 EXE 832/25-25, soudní exekutor JUDr. Vratislav Pospíšil, LL.M., žalobkyni poučil mimo jiné o možnosti podat návrh na zastavení či odklad exekuce. Samotné exekuční řízení tedy žalobkyni poskytuje právní prostředky, jimiž se proti výkonu rozhodnutí může bránit.
11. Vzhledem k tomu, že podaná žaloba je žalobou zápůrčí, dospěl soud k závěru, že žaloba je v části směřující proti nepřerušení řízení o odstranění stavby, resp. vedení řízení s někým, kdo podle žalobkyně není skutečným vlastníkem stavby, nepřípustná ve smyslu § 85 věty před středníkem s. ř. s. Také v části, již se žalobkyně domáhá vyslovení nezákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2025, resp. zastavení již pravomocně skončeného řízení o odstranění stavby, vyhodnotil soud žalobu jako nepřípustnou, neboť zásahová žaloba neslouží k přezkoumání pravomocných rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl jako nepřípustnou.
12. V neposlední řadě soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2022, č. j. 10 As 25/2020-61, č. 4435/2023 Sb. NSS, podle kterého *„podání exekučního návrhu správcem daně jako oprávněným podle § 175 odst. 1 daňového řádu, je-li vymáhán daňový nedoplatek, nemůže být zásahem podle § 82 s. ř. s.“*. Zdejší soud k tomu analogicky dodává, že ani podání návrhu na provedení výkonu pravomocného rozhodnutí o odstranění stavby ze strany žalovaného nemůže být nezákonným zásahem. V části, již se žalobkyně brání proti podání návrhu na provedení exekuce, proto byl dán i důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 15. června 2026

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu